

skaber; der er aldrig stillet større Forlangender, end der ere nødvendige for at udføre Marinens Tjeneste. Det kan det ærede Medlem overbevise sig om ved at sammenligne, hvad der findes hos os paa Værftet, og hvad der findes paa de private Værfter. Orlogsværftet kan udføre Reparationsarbejder ved Dampfærger, fordi det passer ind i Værftets Drift, og det har det ganske vist allerede gjort; Værftet vil aldeles utvivlsomt ogsaa kunne bygge en Dampfærge; til at begynde med, skal det helst være en mindre Dampfærge. Imidlertid maa et saadant Arbejde forberedes, og det koster baade Tid og Penge. Men den Slags Arbejder skulle sættes i Scene med Omtanke og Forsigtighed; thi Staten maa vel vogte sig for ikke at gribe for stærkt ind i den private Virksomhed. Vi kunne af Hensyn til Handel og Skibsfart ikke undvære de private Værfter her i Landet. Der findes 4 konkurrerende Firmaer her ved Kjøbenhavn og ved Sundet, og der kan være Tider, hvor disse Firmaer have trangt ved at bestaa. Dersom de private Firmaer ikke kunne bestaa, vil Landet lide derunder, thi det Arbejde, som nu udføres paa de private Værfter, vil Staten vanskeligt, for ikke at sige ikke være i Stand til at udføre, og hvad vil saa Konsekvensen være? Ganske simpelt, at Arbejdet gaar til Udlandet. Til denne almindelige Betragtning skal jeg angaaende Bestillingen af de to Dampfærger og særlig angaaende Bestillingen af Dampfærgeren i Elbing, knytte et Par Bemærkninger. Til de Behøvelser, der ere henvendte til mig for, at Værftet ikke har overtaget Bygningen af den Dampfærge, der er bestilt i Tyskland, skal jeg anføre, at det er ikke mig, der har haft med Sagen at gøre. Det er Trafikministeren, der har forberedt, indledet og afgjort Sagen. Marineministeren har intet som helst kendt til den, endsiige haft noget med den at gøre, og det ligger i, at det er Trafikministeren, under hvem Dampfærgerne sortere, selvfølgelig er det saa ogsaa Trafikministeren, der behandler Sagen. Jeg haaber derfor i Fremtiden at være fri for videre Tiltale i denne Sag. Jeg skal for øvrigt vedkende mig, hvad Finansministeren sagde ved Forelæggelsen af Statslaansloven, og hvad han gentog i Gaar, nemlig det, at man selvfølgelig ved Afgivelsen af en saadan Bestilling maa tage tilbørligt Hensyn til den foreliggende Prisdorskel, som findes mellem Tilbudene. Det er muligt, at der kan være Anledning til, at Trafikministeren ved Nybygning af Skibe og Færger vil lægge Sagen i Marine-

ministerens Hænder. Man vil da være i Stand til først at udarbejde Planer og derefter i Forbindelse med Trafikministeren underkaste det Spørgsmaal en Prøvelse, om Værftet kan udføre Arbejdet eller Dele deraf, og naar det Spørgsmaal er afgjort, kan man saa træffe de nødvendige Dispositioner under Hensyn til samtlige foreliggende Omstændigheder. Det er en Fremtidsordning, som der kan blive Tid til at tænke over; det er jo ikke hvert Aar, vi skulle bygge Dampfærger. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) fremsatte den Paastand, at 3 Kr. ikke er den gængse Arbejdsløn i Hillerød. Hvis det ikke er Tilfældet, beklager jeg meget de stakkels Arbejdere i Hillerød, som skulle leve af en mindre Løn end 3 Kr. om Dagen. Men jeg vil sige, at det ærede Medlem tager fuldstændig fejl. Det er ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem siger. Der foreligger en Overenskomst mellem Arbejdsmændenes Forbund og de private Arbejdsgivere i Hillerød, som gaar ud paa, at den normale Arbejdsløn er 3 Kr. daglig. Det ærede Medlem har ikke Ret, naar han fremsætter Paastand om det modsatte, og jeg synes derfor, at der havde været al Grund til, om det ærede Medlem for Hillerød i dette Tilfælde havde set bort fra sine Kapitalistinteresser og tværtimod var gaaet med til at støtte fattige Arbejdere i et saa naturligt og rimeligt Krav som dette.

Formanden: Det ærede Medlem talte om „at se bort fra sine Kapitalistinteresser“ som Motiv. Det er ikke rigtigt at nævne saadanne Motiver.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem for Hillerød udtalte, at den socialdemokratiske Agitation havde bevirket, at visse Firmaer her i vort Land ikke havde været leveringsdygtige, ikke havde været i Stand til at kunne levere de Arbejder, de havde paataget sig, i rette Tid. Jeg vil bede det ærede Medlem, naar han fremsætter saadanne Beskyldninger mod et stort Parti i vort Land, da med bestemte Eksempler at oplyse, hvad han sigter til. Det forekommer mig her at være hans Pligt, her kan han ikke tale saaledes i ren Almindelighed, men her er det hans Pligt at kunne sige, hvad det er, han har sigtet til, hvor den socialdemokratiske Agitation har bevirket, at Firmaer ikke have været i Stand til at